

До № 2398-д від 27.11.2019 р.
Н.д. України Завітневич О. М. та ін.

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

№ 16/3-779/2398-г(236847)

"04" 12 2019 р.

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про оборонні закупівлі»

Законопроект № 2398-д поданий як доопрацьований на базі законопроектів № 2398 від 07.11.2019 р. та № 2398-1 від 22.11.2019 р. з такою ж назвою та з урахуванням положень Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про публічні закупівлі» та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення публічних закупівель» від 19.09.2019 р. № 114-IX (яким Закон України «Про публічні закупівлі» викладається у новій редакції), що вводиться у дію 19.04.2020 р. (за виключенням окремих положень).

Головне науково-експертне управління, проаналізувавши законопроект, зазначає, що він фактично дублює більшість положень основного законопроекту № 2398 і майже не відрізняється від законопроекту № 2398-1 (у проектах № 2398-1 та № 2398-д навіть співпадають номери і назви розділів та статей). Із врахуванням цього переважна більшість зауважень та пропозицій, висловлених Головним управлінням у своїх висновках від 07.11.2019 р. на проект № 2398 та від 03.12.2019 на проект № 2398-1, є цілком актуальними й щодо даного законопроекту.

Відмінності, які відрізняють даний проект від проекту № 2398-1, загалом можуть бути оцінені позитивно, але переважно вони мають уточнюючий, техніко-юридичний або редакційний характер. Зокрема, у доопрацьованому проекті: окремі слова ставляться у правильний відмінок (див. ст. 3); назва розділу II «Загальні умови здійснення закупівлі» змінюється на «Особливості здійснення оборонних закупівель»; термін «процедури закупівлі» замінюється терміном «види закупівель» (ст. 16); конкретизуються окремі статті Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання», до яких вносяться зміни, тощо.

До більш суттєвих відмінностей даного проекту від проектів № 2398 та № 2398-1 можна віднести: збільшення локалізації виробництва (питома вага цього критерію оцінки пропозицій учасників процедур закупівель встановлена на рівні не нижче 25 відсотків, на відміну від 15 відсотків у попередніх проектах) (див. ст. 17 проекту); уточнення, внаслідок якого стає чітко зрозумілим, що замовниками у сфері оборони зможуть бути не лише державні, а й інші визначені Кабінетом Міністрів України *суб'єкти* (п. 10 ч.

1 ст. 1 проекту); зміну порядку оскарження прийнятих рішень, дій та/або бездіяльності замовника під час застосування процедури спрощеного відбору без застосування електронної системи закупівель (ч. 4 ст. 23 законопроекту); зміни до ст. 10 Закону України «Про державну таємницю» (див. підпункт 6 п. 9 Розділу XI «Прикінцеві та Перехідні положення» законопроекту).

Головне управління також вважає за необхідне звернути увагу на окремі недоліки, які притаманні лише проекту № 2398-д. Йдеться, зокрема, про таке.

У чинному наразі Законі України «Про особливості здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони» визначено перелік замовників товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони, які безумовно є стороною публічно-правового спору з огляду на вимоги п. 2 ч. 1 ст. 4 КАСУ. У той же час у законопроекті аналогічний перелік відсутній, вказано лише, що замовниками у сфері оборони є суб'єкти, визначені Кабінетом Міністрів України (п. 10 ч. 1 ст. 1 проекту).

При цьому в ч. 4 ст. 23 проекту зазначено, що оскарження прийнятих рішень, дій та/або бездіяльності замовника під час застосування процедури, передбаченої п. 4 ч. 1 ст. 16 цього Закону (придбання замовниками товарів, робіт і послуг шляхом спрощеного відбору без застосування електронної системи закупівель), здійснюється у судовому порядку відповідно до положень Кодексу адміністративного судочинства України. Однак зміст цього положення неможливо буде правильно розуміти без чіткого визначення суб'єктного складу замовників у сфері оборони, розуміння їх повноважень, встановлення наявності публічно-правового спору як обов'язкової умови віднесення справи до юрисдикції адміністративних судів.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду в першому читанні законопроект доцільно повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Керівник Головного управління

Вик.: Попович В.П., Гришко Є.М.,
Кунець І.Ю., Петриченко О.П.

С.А. Тихонюк